

τάς ἐξηκολούθησαν μέχρι τινός, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς κοινότητος τῆς Κερκύρας. Καὶ αἱ ἀναγραφαὶ σήμερον εἶναι τὸ σάβανον μὲ τὸ ὁποῖον ἐγείρεται ἐκ τῶν ἰονίων νήσων περιτυλιγμένον τὸ φάντασμα τοῦ φεουδαλισμοῦ.

(Ἔπεται συνέχεια).

Ι ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΣΙΝΝΙΔΟΣ ΠΑΝ-ΣΕΙ-ΠΑΝ.

ΠΕΡΙ τὰ τέλη τοῦ πρώτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Χο-τί ἐγεννήθη ἐξ εὐγενῶν γονέων ἐν Πεκίνῳ ἡ διάσημος Πᾶν-σεί-πᾶν ἀδελφὴ τοῦ στρατηγοῦ Πᾶν-τσάο καὶ τοῦ ιστοριογράφου Πᾶν-κού. Ἐξ ἀπαλῶν δ' ἐνύχων ἔρωτα τρέφουσα πρὸς τὴν σπουδὴν, παρίστατο εἰς τὰς παραδόσεις τῶν μικρῶν ὡσαύτως ἀδελφῶν τῆς καὶ ἠκροῶτο προσεκτικῶς ὅλα τὰ μαθήματα, ὅσα ἐκεῖνοι παρὰ τῶν διδασκάλων ἐδιδάσκοντο, καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν παραθύρῳ τὰ βιβλία των, ὥστε βαθμηδὸν δι' ἀόκνου καὶ ἐπιμόνου μελέτης ἀπέκτησε γνώσεις ἴσας ἐκείνων. Νυμφευθεῖσα δὲ ἐν ἡλικίᾳ δεκατεσσάρων ἐτῶν νέον τινα μανδαρῖνον, ἀφιερῶθη ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὰ συζυγικὰ καθήκοντα, ὅλον αὐτῆς τὸν χρόνον κατατρίβουσα εἰς οἰκιακὰς φροντίδας, πλὴν ὀλίγων στιγμῶν, καθ' ἃς, προτροπῇ τοῦ συζύγου τῆς, ἐκκαλλιέργει τὰ γράμματα.

Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς εὐδαίμονος ταύτης συμβίωσης ἐλθὼν ὁ ἀπηνής θάνατος ἀνῆρπασε τὸν νέον μανδαρῖνον, στερήσας οὕτω νεωτάτην σύζυγον προσφιλοῦς ἀνδρός. ἔκτοτε δὲ ἡ Πᾶν-σεί-πᾶν ἀποσυρθεῖσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ Παν-κού, ἀπεφάσισε νὰ διανύσῃ τὸν ἐπίλοιπον βίον ἐν τελεῖχ' ἑαυτῇ, καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν μελέτην παραμυθίαν τῆς ἀπαρκαμυθῆτου αὐτῆς λύπης.

Ὁ Πᾶν-κού, ιστοριογράφος ὢν τῆς αὐτοκρατορίας, κατεγίνετο τότε εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν Χρονικῶν τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορίας καὶ εἰς δύο ἄλλα συγγράμματα ἐπιγραφόμενα, τὸ μὲν ὁκτῶ πρότυπα, τὸ δὲ Ἀστρονομικαὶ εἰδήσεις. Ἔργα τοιαῦτα ἀπῆλθον ὡς εἰκὸς μελέτην σύντονον καὶ ἄοκνον πρὸς δὲ καὶ φιλοκαλίαν καὶ κριτικὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ὁ Πᾶν-κού λοιπὸν παρατηρήσας ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ προτερήματα εἶχεν ἡ ἀδελφὴ

του, δὲν ἀπηξίωσε νὰ ποιήσῃ αὐτὴν συμμέτοχον ἔργου οὐ τινος τοῦς καρποὺς ἐπόμενον ἦτο αὐτῷ μόνος νὰ δρέψῃ· ἀλλ' ὅμως ὁ δίκαιος οὗτος ἀδελφὸς οὐ μόνον δὲν ἐσφετερίσθη τὴν δόξαν αὐτῆς, ἀλλ' εὐκαιρίας τυχοῦσης, ἐνθέρμως ἐνεκωμίαζε τῆς ἀδελφῆς τὰς ἀρετὰς, καὶ ὁσάκις ἀνεγίνωσκεν εἰς ἐπήκουον τοῦ βασιλέως ἢ καὶ ἄλλων φίλων χωρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων του, ἔλεγε πάντοτε τοῦτο μὲν τὸ ἄρθρον ἐπεξεργάσθη ὁ Πᾶν-κού, τοῦτο δὲ ἡ Πᾶν-σεί-πᾶν.

Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Πᾶν-κού, ὁ αὐτοκράτωρ ἐντεῖλατο τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἡμιτελῆ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, τῶν ὁποίων ἡ μετὰ τινα χρόνων δημοσίευσις τοσαύτην περιποίησεν αὐτῇ δόξαν καὶ φήμην, ὥστε ὁ αὐτοκράτωρ δώρισεν αὐτὴν νὰ διδάξῃ τὴν ποίησιν, τὴν ρητορικὴν καὶ τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν αὐτοκράτειρα σύζυγόν του. Καὶ εἰς τοσαύτην δὲ περιοπὴν δόξης ἀνελθούσα ἡ Πᾶν-σεί-πᾶν, δὲν ἐθαμβώθη ἀπὸ τὰς ματαίας καὶ ἀνωφελεῖς τῆς αὐλῆς λαμπρότητας, οὐδ' ἐπελάθετο τῆς παιδείας, ἀλλὰ μάλιστα ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ γυναικείου φύλου, καὶ νὰ διδάξῃ αὐτῷ τὰ ἀληθῆ τῆς γυναικὸς καθήκοντα, συνέγραψεν ἐπίτηδες βιβλίον ἐξ ἑπτὰ συγκροτούμενον κεφαλαίων καὶ ἐπιγραφόμενον *Νοῦ-κω-τσο-πιέν*. Παραθέτοντες ἐνταῦθα περικοπὰς τοῦ συγγράμματος τούτου, λυπούμεθα ὅτι διὰ τὸ σχοινοτενὲς δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὸ ὁλόκληρον διὰ νὰ γείνη γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὁποῖας ἀρχὰς περὶ γυναικείων καθηκόντων ἐπρέσβευον οἱ Σίννακ προὐ δύο χιλιάδων περίπου ἐνικυτῶν.

Τὰ πρώτιστα καθήκοντα τῆς γυναικός.

Ἄρθρον α'. Ἡ γυνὴ ἐν τῇ κοινωρίᾳ κατέχει θέσιν εὐτελεῇ καὶ ταπεινωτικῇ. «Εἴμεθα τὰ εὐτελέστερα καὶ ἀσθενέστερα πλάσματα ἐξ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅθεν καὶ τὰ ταπεινότερα ὑπουργήματα καὶ μᾶς ἀρμόζουσι καὶ μᾶς παρὰχωροῦνται. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε κατὰ νοῦν ἐν τῷ καθημερινῷ ἡμῶν βίῳ, διότι αὕτη ἐστὶ ἀνεξάντλητος πηγὴ εὐδαιμονίας εἰς τὰς εὐ φρονούσας. »

«Ἀρχαίῳθεν ὅταν ἐγεννᾶτο κόρη, οὐδὲ προσεῖχε τις εἰς αὐτὴν ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας, ἀλλ' ἄφινον τὸ βρέφος κατακείμενον παρὰ τὴν κλίνην τῆς μητρὸς, καὶ μόλις μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐπεσκέπτοντο τὴν λεγὼν καὶ ἐφρόντιζον περὶ τῆς νεογεννήτου κόρης. Ὁ πατὴρ τότε βασιτάζων τὴν

κόρην καὶ περιστοιχούμενος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, οὔτινες ἐκράτουν εἰς χεῖρας κεράμους καὶ πλίνθους, μετέβαινον εἰς τὴν αἵθουσαν τῶν προγόνων καὶ ἐκεῖ παρέδιδον ἐν ἄρχῃ σιγῇ εἰς τὸν πάππον τὴν κόρην καὶ τὰς κεράμους. . . . Αἱ νεάνιδες λοιπὸν ἂν γενῶσιν ἱκαναὶ ὥστε νὰ ἐκτιμῇσωσι τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, οὐδέποτε θ' ἀλαζονευθῶσιν, ἀλλ' ἐν ταπεινώσει θὰ ἐγκατερεῶσιν εἰς τὴν θέσιν ἑταξεν αὐτὰς ἡ φύσις, γινώσκουσαι ὅτι ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῶν οὐδὲν ἄνευ τῆς συνδρομῆς ἄλλων δύνανται νὰ πράξωσι. Τοιαῦτα δὲ φρονούσα, καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν πιστῶς θὰ ἐκτελῶσι καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας δικαίως καὶ εὐλόγους θὰ κρίνωσι. »

Καθήκοντα τῆς υπέρδρου γυναικός.

Ἀρθρον β'. « Ὅταν ἡ νέα κόρη φθάσῃ εἰς ὥραν γάμου παραθίδεται εἰς ξένην οἰκογένειαν, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀναλαμβάνει συγχρόνως καὶ νέα καθήκοντα. Καθῆκον δ' ἔχει ἡ νύμφη ὅχι μόνον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ νὰ προλαμβάνῃ αὐτάς.

Ἀρθρον γ'. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ σέβηται μετράλως τὸν σύζυγόν της καὶ ἀεράως νὰ ἐπιτηρῇ τὰς πράξεις της.

« Ἀποκτᾷ τέκνον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν παρομίαν θὰ ὁμοιωθῇ ἢ πρὸς λύκον ἢ πρὸς ἀπτόνητον, ἢ πρὸς εὐτελεῆς ἐρπετὸν ὑπὸ τοῦ προστυχόντος καταπατούμενον. Ἄλλοτε ἀποκτᾷ κόρην καὶ τὴν νομίζει δειλὴν καὶ συνεσταλμένην ὡς ποντίκιον, καὶ ὅμως ἡ κόρη ἐκείνη γίνεται πιθανῶς μετὰ καιρὸν φοβερὰ τίγρις, φέρουσα πανταχοῦ τὸν τρόμον.

« Σὺ λοιπὸν, τὴν ὁποίαν ἡ κοινωνία νομίζει συνεσταλμένην καὶ δειλὴν ὡς ἓνα μικρὸν ποντίκον, θέλεις νὰ μὴ γίνῃς τίγρις; Τῆρει πάντοτε τὴν ἀρμόζουσάν σοι σεμνότητα, καὶ ὅταν μεταβῇς ἀπὸ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ συζύγου σου, ἐν ὁποίᾳ δὴποτε περιπτῶσαι, ὅ,τι δὴποτε καὶ ἂν σοὶ συμβῇ, ἐνθυμοῦ πάντοτε τὰ δύο ταῦτα παρὰ γέγραμματα, ἅπερ θεωρῶ ὡς βάσιν τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ ὡς τὸν ὠραιότερον στολισμὸν σου, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἐξῆς· σέβου πάντοτε τὸν ἄνδρα οὗτινος φέρεις τὸ ὄνομα » καὶ « ἐπιτήρει διηρεκῶς τὰς πράξεις σου. »

« Καὶ τὸ μὲν σέβας προσελκύει τὸ σέβας καὶ ὁ ἀπεριόριστος σεβασμὸς γεννᾷ τὴν ὑπόληψιν ἐκ δὲ τῆς ὑπολήψεως μορφοῦται ἀγάπη ἀμοιβαία, σταθερὰ καὶ ἀδιάσειστος. Ἡ δὲ ἐπιτήρησις τῶν ἰδίων πράξεων προφυλάττει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ περιπίπτωμεν εἰς λάθην, διότι ἐπιτηροῦσαι ἑαυτάς,

διορθοῦμεν οὕτως εἰπεῖν τὰ ἐλαττώματα, εἰς τὰ ὁποῖα καθὼ γυναικες ὑποκείμεθα. »

« Θέλεις νὰ σὲ σέβηται ὁ σύζυγός σου; Σέβου πάντοτε αὐτόν. Θέλεις νὰ σὲ τιμᾷ καὶ νὰ σὲ ἀγαπᾷ δι' ὅλου τοῦ βίου; Ἐπαγούρνει ἐπὶ τῶν πράξεών σου ἵνα μὴ φανῶσι τὰ ἐλαττώματά σου καὶ διὰ νὰ ἀποσκορακίσῃς αὐτὰ ἀπὸ σοῦ. Ἡ γυνὴ ἥτις δὲν τηρεῖ τὰ δύο ταῦτα ἀξιώματα καὶ δὲν θεωρεῖ αὐτὰ ὡς τὴν βάσιν ἐφ' ἧς δύναται νὰ ἐδρεωθῇ ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία της, θὰ περιπέσῃ εἰς τὰ ἀντίθετα τῶν ἀρετῶν τούτων ἐλαττώματα καὶ δυστυχῇ τὸν βίον θὰ διανύσῃ.

Ἀρθρον δ'. Τίσασα τιρὰ καθιστῶσι τὴν γυναῖκα ἀξίεραστον.

« Ταῦτα δ' εἰσὶν ἡ ἀρετὴ, ὁ λόγος, ἡ ὄψις καὶ αἱ πράξεις. Καὶ ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς γυναικὸς πρέπει νὰ ἦναι ἐδραία, ἀκεραία καὶ ἀγνὴ πάσης ὑπονοίας. Ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ ἦναι σκληρὰ, ἀπεχθὴς, τραχεῖα, παιδαριώδης ἢ μικρολόγος. Εἰς δὲ τοὺς λόγους αὐτῆς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εὐσηχημοσύνη, γλυκύτης, μέτρον οὐδὲ σιωπηλὴ νὰ ἦναι, οὐδὲ πολὺλόγος καὶ νὰ ἀπέχῃ τῶν χυδαίων καὶ ποταπῶν ἐκφράσεων, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐπιζητῇ τὰς τετορευμένους καὶ ἀσυνήθεις πρὸς ἐπίδειξιν δῆθεν εὐφυίας. Ἄν ἐσπούδασε καὶ ἀπέκτησῃ γνώσεις ἀρετῆς, ἧς μὴ ζητῇ νὰ κάμνῃ ἐπιδειξιν σοφίας· διότι ἀηδῖαν προξενοῦσιν αἱ γυναῖκες, ὅσαι ὁμιλοῦσιν ἀκαταπαύστως σχεδὸν περὶ ἱστορίας, θεολογίας, φιλολογίας καὶ ποιήσεως· τούναντίον δὲ μετράλως ὑπολήπτονται ἐκείνας ὅσαι, ἂν καὶ ἦναι γνωσταὶ ἐπὶ μαθήσει, σπανιώτατα περὶ ὑψηλῶν ζητημάτων συνδιαλέγονται καὶ μόνον ὁσάκις ἡ χρεια τὸ καλέσῃ. »

« Καὶ τὰ θέλητρα πρὸς τούτοις τῆς μορφῆς, οἷον ἡ ἀρμονία, ἡ εὐκαμψία, ἡ ἀβρότης τοῦ σώματος, καὶ ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ κοινῶς καλούμενον κάλλος, συντελοῦσι βεβαίως εἰς τὸ ἀξιέραστον τῆς γυναικὸς, δὲν εἶναι ὅμως καὶ οὐσιώδεις προσόν, οὐδὲ πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἐπιζητῇ διὰ τοῦ κάλλους τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων. Τὸ κάλλος δὲν εἶναι ἐπικτήτων ἀγαθὸν καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς γυναικὸς φυσικὰ προτερήματα καὶ χάριτας· οὐχ ἥττον ὅμως ἡ γυνὴ φαίνεται πάντοτε ὡραία εἰς τὸν σύζυγόν της ὅταν ἔχῃ ἱλαρὸν τὸ βλέμμα, γλυκεῖαν τὴν φωνήν, κόσμιαν καὶ καθάραιαν τὸ σῶμα καὶ τὸν ἱματισμὸν, φιλοκαλίαν καὶ εὐπρέπειαν περὶ τὸν καλλωπισμὸν καὶ σεμνοπρέπειαν εἰς τοὺς λόγους καὶ τὴν ἄλλην αὐτῆς συμπεριφορὰν.

« Αἱ δὲ πράξεις τῆς γυναικὸς πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε εὐσχημοὶ καὶ νὰ προτίθενται τὴν εὐαρέστησιν τοῦ συζύγου, τὸν παραδειγματισμὸν τῶν τέκνων καὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν νὰ γίνωνται δὲ πᾶσαι ἐν ἀρμοδίῳ χρόνῳ καὶ οὔτε μετὰ σπουδῆς μεγάλης, οὔτε μετὰ νωβρότητας, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, χαριέντως καὶ ἀφελῶς.

Ἄρθρον ε'. Ἡ γυνὴ πρέπει αἰωρίως ν' ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της.

Ἡ νέα κόρη μεταβαίνουσα ἀπὸ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ συζύγου, στερεῖται ὅλων ἀνεξαιρέτως καὶ αὐτοῦ προσέτι τοῦ ὀνόματος· δὲν ἐξουσιάζει τίποτε καὶ ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὸν σύζυγόν της· εἰς αὐτὸν λοιπὸν μόνον πρέπει ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης νὰ προσέχη, εἰς αὐτὸν μόνον νὰ προσπαθῇ ν' ἀρέσκη καὶ εἰς αὐτὸν ν' ἀφιερῇ τὴν καρδίαν της, καὶ ζῶσα καὶ μετὰ θάνατον. Καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ δύναται δυνάμει τοῦ νόμου, ἀποθανούσης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς, νὰ συνάψῃ δεῦτερον γάμον, ἡ γυνὴ ὅμως οὐδέποτε. Ὁ ἀνὴρ εἶναι ὁ Οὐρανὸς τῆς γυναικὸς, λέγει παλαῖον ἀπόφθεγμα· καὶ τῶνόν, καθὼς ὅπου καὶ ἂν σταθῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ ἔχωμεν ὑπεράνω ἡμῶν τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἡ γυνὴ διὰ βίου ἔσται ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦ συζύγου της. Τούτου ἕνεκεν οἱ περὶ γυναικῶν νόμοι λέγουσιν, Ἡ γυνὴ ἔρα καὶ μόνον σύζυγον δι' ὅλου τοῦ βίου θὰ ἔχη, εἴτε ἐξ ἔρωτος αὐτὸν λάβῃ, εἴτε καὶ ὄχι. » Καὶ ἂν μὲν συμβῇ τὸ πρῶτον, θὰ διανύσῃ τὸν βίον εὐδαίμονα, ἐννοεῖται· ἐὰν δὲ τὸ δεῦτερον, ἡ δυστυχία της μόνον διὰ τοῦ θανάτου θέλει παύσει. »

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω περικοπῶν καταφαίνεται ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ ἀξία τοῦ συγγράμματος τῆς περικλεοῦς Πάν-σεί-πᾶ. Ἐννοεῖται δὲ εἰκοθεν ὅτι καὶ οἱ Σῆναι δὲν παρέβλεψαν τὸ ὠφέλιμον τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ μάλιστα πλείστοι τῶν λογίων, προσζάροντος τοῦ σοφοῦ Μά-γλύον, ἔλαβον ἀντίγραφα αὐτοῦ πρὶν ἔτι δημοσιεῦθαι καὶ ἔδωκαν αὐτὸ πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των.

Οὕτω λοιπὸν ἡ ἔξοχος αὕτη γυνὴ, τὸ καύχημα γενομένη τοῦ φύλου της, ἐτελεύτησε περὶ τὸ 70 τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐθρήνησαν ὅλοι ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν ἢ ἀνέγνωσαν τὰ συγγράμματά της, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ καὶ ζῶσαν καὶ θανοῦσαν αὐτὴν τιμῶν, ἐκήδευσεν αὐτὴν ὅσον οὐδένα οὐδέποτε· ἄλλοτε μεγαλοπρεπῶς.

Ἀναγινώσκων τίς τὸ σύγγραμμα τῆς Σιννίδος ταύτης, ἐκπλήττεται παρατηρῶν τὴν ὁμοιότητα

τῶν ἰδεῶν αὐτῆς πρὸς ἐκείνας, αἵτινες κατεῖχον τὴν ἐκ Σάμου Πυθαγορικὴν φιλόσοφον Μελισσαν, ἥτις παραινοῦσα τὴν φίλην αὐτῆς Κλεαρέτην, τῇ ἔγραφε ταῦτα,

« Εὐχαρίστως βλέπω ὅτι ἐπrouκίσθης ὑπὸ τῆς φύσεως μετ' ἀγαθὰς διαθέσεις, διότι καὶ τὸ νὰ θέλῃς ν' ἀκούσῃς περὶ γυναικὸς εὐκοσμίας, δεικνύει ὅτι μέλλεις νὰ διέλθῃς τὸν βίον ἐν ἀρετῇ. Πᾶσα λοιπὸν σώφρων καὶ ἐλευθέρα γυνὴ ὀφείλει νὰ ζῇ μετὰ τοῦ κατὰ νόμον ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν ἡσυχίᾳ, ἀπλῶς ἐνδουμένη καὶ οὐχὶ πολυτελῶς, δηλονότι νὰ ἔχη ἐσθῆτα καθάριον καὶ λευκὴν, οὐχὶ δὲ πολυτελεῖ καὶ μεγαλοπρεπῇ. Τὰ διαπόρφυρα καὶ χρυσοποικίλα ἐνδύματα εἶναι ἀνῳφελῆ καὶ μόνον εἰς τὰς ἐταίρας χρήσιμα, ὅπως προσελκύωσι πολλούς· ἡ δὲ γυνὴ ἥτις ἐπιθυμεῖ εἰς μόνον τὸν ἴδιον αὐτῆς ἄνδρα νὰ ἀρέσκη, στολισμὸν ἔχει τὸν τρόπον καὶ οὐχὶ τὴν στολὴν. Ἐκάστη ἐλευθέρα γυνὴ πρέπει νὰ ᾔναι εὐμορφος μόνον διὰ τὸν ἄνδρα της καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Εἰς τὸ πρόσωπόν σου ἀντὶ ψιμμυθίου φέρε πάντοτε τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς, ἀντὶ δὲ χρυσοῦ καὶ σμαράγδου ἔχε τὴν καλοκαγαθίαν καὶ τὴν σωφροσύνην. Ἡ σώφρων γυνὴ δὲν πρέπει νὰ περισπᾶται περὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἐσθῆτος, ἀλλὰ περὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου, νὰ ἀρέσκη εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ νὰ ἐκπληροῖ ἀκριβῶς τὰς θελήσεις τοῦ· διότι αἱ θελήσεις τοῦ κατὰ νόμον ἀνδρὸς πρέπει νὰ ᾔναι νόμος ἄγραφος εἰς ἐκάστην κοσμίαν γυναῖκα. Προσέτι ὀφείλει αὕτη νὰ νομίζῃ ὡς μόνον προῖκα καλλίστην καὶ μεγίστην τὴν οἰκιακὴν εὐταξίαν, προτιμῶσα τὸ κάλλος καὶ τὸν πλοῦτον τῆς ψυχῆς μάλλον, ἢ τὸ τοῦ προσώπου καὶ τῶν χρημάτων· διότι ταῦτα μὲν ἀνὸς καὶ ὁ φθόνος ἀφανίζουσιν, ἀλλ' ἐκεῖνα μέχρι τοῦ θανάτου μένουσιν ἀναφαίρετα. »

Θ.

ΠΕΡΙ ΔΑΜΑΛΙΔΟΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε φυλλ. 40.)

Τὶ δὲ εἰπεῖν περὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, τῆς σμικρύνσεως τοῦ ἀναστήματος, ἐπαγαγούσης τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μέτρου τῶν στρατευσίμων κατὰ διάταγμα τοῦ Ναπολέοντος; Ὅτι ὁ Bertin ἐν τινι θέσει τὸ 1856 ἐκδοθεῖσα ὑπάρχουν ὅ ἐστιν ἄνθρωποι, οἵτινες χάριν τῶν θεολογικῶν ἢ πολιτικῶν ἰδεῶν των θέλουσιν ἀπολύτως νὰ ἴδωσι τοὺς ἀνθρώπους ἡλλαιωμένους,